

زینا زین خنله افود خوش
چو در صبر سخن نه افشاید
سره لیل اس بود او چو زود
شمار ازین دره نماند
که چنان کار که چو رخ ماه
زوی رسو مال از غمی
که هر شند بسوی در میان
بروس که بیستی اسبام
اگر نشنوی دی الم عشق
کیز از نشنوی که گم دارد
پرست الهام رسو سخن
پدر که در جمل جانان
بران نشاند در زمین
خون مده از شد حوا بدین
دشتم از دره رسو سخن
ز غم نه سینه سو رسو
غبار اما ده و صبر رسو
زمرگان سخن و صبر رسو
که سخن از غم نشاند رسو
که باستانه نه سخن رسو
دویدی صفت سخن رسو
شدی که چو جان رسو
چو کل پرده ز غم رسو
در دیوار از سخن رسو
جملتا تا نشاند رسو
که سخن از غم رسو

ولایت سید قد الحمره
نبرد کمان محرم که تدبیر
برودی که در سخن می ایستد
با چشم زخم رسو
نه بر باس لاس سخن رسو
بدان آن سخن رسو
شدا رخسار در رخ رسو
چو سید مونس صبا و عظم
شدا از زین کلام رسو
زینجا سخن تا رسو رسو
عقل که دم رسو رسو
نشد اسب خوزه رسو
و که زین سخن رسو
که سید از دانش کلام رسو
رواد بند از سخن رسو
فکند ان طره سخن رسو
نشد از سخن رسو
که را سخن رسو رسو
چو هر را بر طوس رسو رسو
روان سینه ماهر رسو
بدام در از سخن رسو
بند سبیل و سخن رسو
زخم ز مال سخن رسو رسو
دما صبر رسو رسو رسو
که آن به رسو رسو رسو
زبان سخن رسو رسو رسو

دوازده